

Extenzita vs intenzita v chove dobytka – existuje jednoznačný víťaz?

Extenzívny chov dojčiacich kráv na lúkach a pasienkoch a polointenzívny, resp. intenzívny chov mliekových stád. Dva produkčné systémy, z ktorých každý má svoje prednosti, ale aj nedostatky a hlavne – obidva sú dlhodobo stratové.

Živočišná produkcia je však tou časťou výroby, kde v ekonomike nejde výlučne o náklady a ceny, ale najmä o prepojenie produkčných a reprodukčných parametrov. Tie vytvárajú realizovateľný produkt, resp. vstupnú surovinu na jeho výrobu a zároveň zabezpečujú aj krajinotvorné funkcie.

Nie je pokles ako pokles...

Napriek tomu, že Slovensko má dobré podmienky pre chov dobytka, údaje zo štatistik hovoria opak. Stavy kráv, ako aj dojnice za uplynulých 5 rokov neustále klesali (-3 % kravy, resp. -8 % dojnice). Na druhej strane však početné stavy dojčiacich kráv vzrástli až o 19 %. Tento stav bol spôsobený hlavne ekonomickými výkyvmi v sektore mlieka, ktoré spôsobili redukciu počtu dojnic v podnikoch, pripadne pri kombinovaných plemenach ich presun z dojeného do mäsového systému chovu.

Pre ľahšie pochopenie danej situácie sú vývojové krivky počet-

Výhodou mliečneho sektora je, že kontinuálna produkcia mlieka počas roka zabezpečuje plynulý tok peňazí. Podnik tak disponuje cennou hotovosťou priebežne počas roka a je schopný flexibilnejsie plniť svoje záväzky.

FOTO – ARCHÍV

ných stavov kráv, dojnic a dojčiacich kráv zobrazené v grafe 1. Hrubá natalita dojčiacich kráv, teda produkcia, však dlhodobo nezodpovedá intenzite rastu početných stavov zvierat. Pre ilustráciu, v porovnaní s 19-percentným rastom stavu dojčiacich kráv, sa počet narodených teliat sice zvýšil o 8 %, avšak pri prepočte hrubej natality je viditeľný mierny pokles (-2 %). Uvedený stav indi-

kuje to, že v chove mäsových stád sú značné rezervy z hľadiska produkčných parametrov, a teda ich potenciál nie je využitý naplno. Na druhej strane, domáca produkcia kravského mlieka v prepočte na kravu a rok sice so stavmi dojnic klesala tiež, ale pozitívom je, že nižším tempom (-2 %) ako početné stavy dojnic. Tento stav hovorí o raste úžitkovosti, resp. produkcie mlieka na kravu a rok.

Máme pre koho zvyšovať produkciu?

Ako je znázornené v grafe 2, strata na kravu a rok vo výške -1646 eur bez dotácií, bola determinovaná okrem výšky nákladov a ich štruktúry (tabuľka) aj úrovňou produkcie a realizácie. Táto strata sa skladala z dvoch hlavných časti – nákladovej a výnosovej. Nákladová stránka bola tvorená jednak nákladmi na kravu a rok po zohľadnení plodnosti (1887 eur), a jednak nákladmi na odstavené realizované teľa (283 eur). Prehľad štruktúry nákladov v kategórii kráv

a teliat z nedojených stád za rok 2013 je uvedený v tabuľke.

Z uvedených prepočtov je jasné, že hlavným produkčným parametrom, ktorý determinuje ekonomiku, je počet živonarodených teliat na 100 kráv, teda produkcia matky. Platí, že čím vyšší počet živonarodených teliat na 100 kráv je dosiahnutý, tým nižší tlak vzniká na rozpuštanie nákladov neotelených kráv medzi zvyšok produkujúceho stáda. Produkcia sa však vyžaduje aj na strane „potomkov“, pretože jediné tržby vznikajú z realizácie odstaveného teľa (vek 243 kŕmnych dní). Hmotnosť realizovaných teliat v živej váhe v roku 2013 bola 198 kg, pričom platba bola uskutočňovaná väčšinou za kg živej hmotnosti (2,645 eura), príležitostne za kus. Dosiahnutá hmotnosť teliat pri realizácii poukazuje na rezervy v produkčnej úrovni tejto kategórie, teda v ich priemerných prírastkoch. Tie by mali v ideálnom prípade dosahovať hodnoty okolo 1000 g na kŕmny deň. To by znamenalo aj vyššiu hmotnosť pri predaji a väčší objem tržieb...

Napriek tomu, že na Slovensku sa v poslednom období hovorí o preferovaní domáčich surovín a potravín, paradoxne väčšina nami hodnotených chovateľov potvrdila problémy pri realizácii zvierat v tuzemsku. Bud' zo strany odberateľa (spracovateľa) nebo záujem o celé vyprodukované množstvo, alebo realizačné ceny boli hlboko pod prahom nákladov na produkciu. Hovädzia z mladých odstavených zvierat tak často končila, a vlastne aj končí, v zahraničí – najčastejšie v Poľsku a Maďarsku.

Štruktúra nákladových položiek (Eur) v kategórii dojčiacich kráv, teliat (8 stád) a dojnic (27 stád) v roku 2013

Položka	Dojčiace kravy	Telatá	Dojnice
Úžitkovosť	77 ¹	671 ²	17,7 ³
Mzdy	0,197	0,045	0,613
Krmivá	1,059	0,558	2,948
Odpisy	0,955	0,023	1,514
OPN ⁴	0,574	0,132	1,944
Nepriame náklady (rézie)	1,449	0,207	0,830
Spolu náklady	4,234	0,965	7,849
Veľkajší výrobok ⁵	0,250	0,040	0,291
Náklad na kŕmny deň	3,984	0,925	7,559

¹počet živonarodených teliat na 100 kráv základného stáda, 2 g prírastku na kŕmny deň do odstavu, 3 kg mlieka na kŕmny deň, ²materiálové náklady, opravy a udržiavanie, ostatné priame náklady prvotné a druhotné, ³maštalný hnoj, pri kravach základného stáda aj živonarodené teľa.

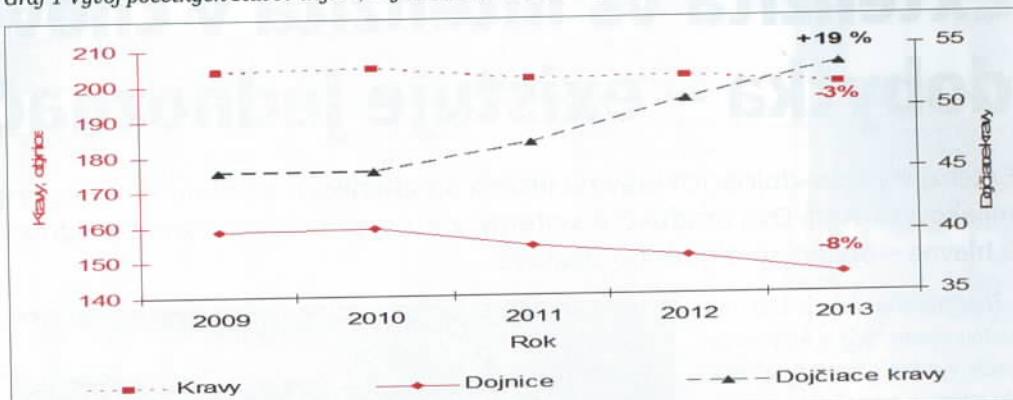
Mlieko = hotovosť

Výhodou mliečneho sektora je, že kontinuálna produkcia mlieka počas roka zabezpečuje plynulý tok peňazí. Podnik teda disponuje cennou hotovosťou priebežne počas roka a je schopný flexibilnejšie plniť svoje záväzky – či už voči zamestnancom alebo externým obchodným partnerom.

Ako nám mnohí chovatelia potvrdili, mlieko slovenských farmárov zasa mnohokrát putuje na druhý koniec republiky alebo za hranice, z dôvodu netransparentnosti jednania a plnenia záväzkov zo strany mliekarne v danom regióne. Zotrvanie v takýchto zmluvných vzťahoch pre chovateľa z dlhodobého hľadiska znamená druhotnú platobnú neschopnosť.

Z dôvodu reálneho obrazu o bilancii nákladov a výnosov z vlastných zdrojov, by pre chovateľa malo byť prioritou, dosahovať čo najlepšie možné ekonomicke výsledky bez zápočtu dotácií. Ako je znázornené v grafe 2, v roku 2013 dosiahlo náklad na dojnicu a rok v analyzovaných podnikoch hodnotu 2758 eur. Na druhej strane, ročné tržby z realizácie mlieka dosiahli výšku 2188 eur, čo vyústilo do straty 527 eur na dojnicu a rok. Rezervy v analyzovaných stádach spočívali jednak v dennej mliekovej úžitkovosti, ktorá by mala byť pre danú úroveň vstupov vyššia, ako aj v nákladoch na kŕmy deň – najmä vo výške nákladov na vlastné krmivá a v odpisoch základného stáda (tabuľka). Tu sa opäť potvrdzuje

Graf 1 Vývoj početných stavov dojnic, dojčiacich kráv a kráv spolu v SR v rokoch 2009– 2013 (tis. ks)

Zdroj: VÚEP

už niekoľkokrát publikované tvrdenie, že drahší odchov v jednom roku sa prejaví v cene základného stáda v roku nasledujúcim.

Kooperácia s otáznikom

Na základe uvedeného je zrejmé, že k problémom s nákladmi a produkciou sa pridáva aj nízka realizačná cena v oboch produkčných systémoch, ktorá už dlhé roky neplní svoju uhradzovaciu funkciu. Riešením by mohlo byť posilnenie vyjednávacej schopnosti pravovýrobcov cez väčšie združenia. Avšak pri mäsových stádach nie je tvorba združení taká „jednoduchá“ ako pri dojených stádach, pretože do hry vstupujú rôzne hygienické a veterinárne obmedzenia.

Dalšou limitujúcou premennou v celom hospodárení v živočisnej výrobe je základný výrobný faktor – pôda. Jej špecifickom je, že jej vlastník drží v rukách všetky „tromfy“, pretože ide o obmed-

zený výrobný faktor. V chove mäsových stád, prihliadnuc na ich pastevný systém chovu, otázka pôdy zohráva prioritnú úlohu. Vo väčšine podnikov je pôda v dlhodobom prenájme, a teda vlastníkom je niekto iný ako chovateľ. Často tak vznikajú situácie s neúmernou výškou nájomného alebo nelegálneho obsadzovania prenajatej pôdy treťou stranou...

Vítaz je nejasný

Aj keď by sa mohlo zdať, že chov dojnic je oproti dojčiacim kravám vo výhode, nie je to úplne tak. Rozdiel týchto dvoch produkčných systémov z ekonomickejho hľadiska predstavuje najmä rozdielna citlivosť na vývoj faktorov vonkajšieho ekonomickeho prostredia.

Napríklad, kým chovom dojnic v rokoch 2009 a 2010 silne otriasla mliečna kríza doprevádzaná výrazným poklesom tržieb, v stádach dojčiacich kráv v tomto období až také výrazné

výkyvy zaznamenané neboli. Veľkou výhodou nedojených stád v porovnaní s dojenými je aj absencia problémov s „trvanlivosťou“ a potrebou špecializovaných skladovacích priestorov pre hlavný produkt – telatá. Nevýhodou je však sezónnosť produkcie a náročový prisun tržieb popri kontinuálnej tvorbe nákladov...

Otázku, ktorý výrobný systém je z ekonomickejho uhla pohľadu výhodnejší, nie je teda možné zodpovedať jednoznačne. Vždy je výlučne na zváženie chovateľa a podmienkach hospodárenia, čo je pre danú lokalitu a plemeno vhodné.

Toto cestou vyslovujeme veľké podakovanie všetkým podnikom za prejavenu dôveru, ochotu a trpezlivosť pri poskytovaní produkčných a ekonomických ukazovateľov chovu dobytka. Článok je venovaný pamiatke Ing. Jozefa Daňa, CSc., ako prejav uznania, úcty a vdaky za jeho celoživotnú prácu, bez ktorej by neexistovali pevné a kvalitné podklady ekonomickej databázy na VÚŽV Nitra.

Článok bol realizovaný v rámci projektu výskumu a vývoja financovaného zo zdrojov MPRV SR a z prostriedkov projektu MZERO0714.

MONIKA MICHALÍČKOVÁ¹

ZUZANA KRUPOVÁ²

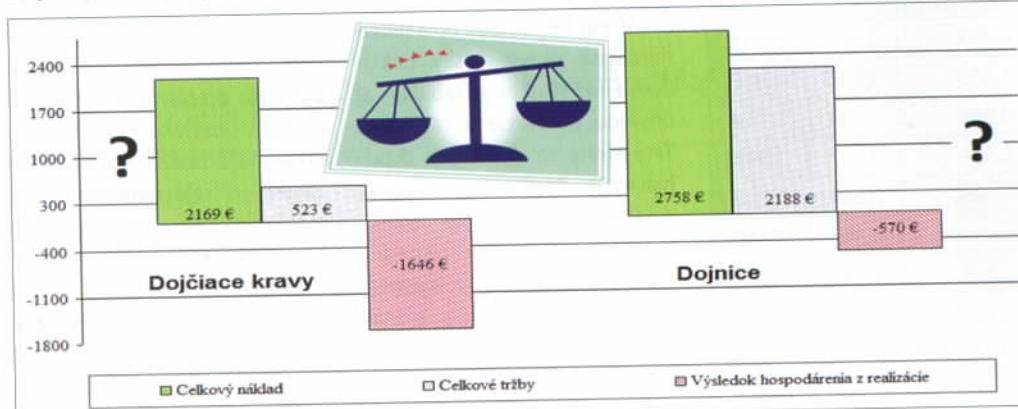
EMIL KRUPA²

MIROSLAV ZÁHRADNÍK¹

¹Národné polnohospodárske a potravinárske centrum – VÚŽV Nitra

²VÚŽV Praha

Graf 2 Výsledok hospodárenia v extenzívnych (8 stád) a intenzívnych stádach (27 stád) v roku 2013

Pozn.: Údaje sú uvedené na zvieraj a rok; všetky tržby sú bez dotácií.